

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

XXI. Monialibus in Portugaliæ; & Algarbiorum Monasteriis rigorosam
Clausuram professis, & extra illa degentibus, injungitur reditus ad
Claustra, & egressus in posterum prohibetur. I. Junii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

ANNO
1741.

Sub poena
nullitatis ab-
solutionis.

Et excom-
municatio-
nis iplo fa-
cto incurren-
da, & Sum-
mo Pontifici
reservata.

Etiā tem-
pore Jubi-
læi &c.

Cum dero-
gationibus
necessariis,
& opportu-
nis.

Dispositio
præsentium
Confessariis
inculcanda.

Earumdem
publicationi
in Urbe fa-
ctæ vis per-
sonalis inti-
mationis,
transumptis
verò fides in
iudicio, &
extra, tri-
bitur.

fiqum impertierit, nulla, atque irrita omnino sit, tamquam impertita a Sacerdote, qui iurisdictione, ac facultate ad validè absolvendum necessaria privatus exiit, quam ei per præsentem has nostras admere intendimus; Et nihilominus, si quis Confessarius secus facere ausus fuerit, majoris quoque excommunicationis poenam, à qua absolvi potestatem Nobis solis, Nostrisque Successoribus dumtaxat reservamus, iplo facto incurrat.

§. 5. Declarantes etiam, & decernentes, quod nec etiam in vim cuiuscumque Jubilæi, aut etiam Bullæ, quæ appellatur Cruciatæ Sanctæ, aut alterius cuiuslibet Indulti, Confessionem dicti complicitis huiusmodi quisquam valeat excipere, eique sacramentalem absolutionem elargiri; cum ad hunc effectum, & in hoc casu, nullus Confessarius, utpotè qui in huiusmodi peccati, & Penitentis genere, iurisdictione, ut præfertur, careat, & absolvi facultate a Nobis privatus existat, habendus sit pro Confessario legitimo, & approbato. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, præsertim, quæ nuncupantur Cruciatæ Sanctæ, vel Jubilæi Universalis, & plenarij, necnon quibusvis Ecclesiarum, & Monasteriorum, & Ordinum quorumlibet, quorum ipsi Sacerdotes fuerint, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam motu proprio, aut aliàs quomodolibet concessis, etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis; Quibus omnibus, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, in hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, caterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus demum, ac præcipimus, ut omnes Locorum Ordinarii, tam præsentem, quam futuri pro tempore existentes, in approbatione Confessariorum, tam prædictam Constitutionem Gregorij Prædecessoris, quam præsentem hanc Nostram, ab omnibus Sacerdotibus approbandis attentè legi, & accuratè observari curent, moneantque eos in Domino, atque hortentur, ut Sacrum Ministerium ipsorum fidei commissum summa animi innocentia, morum puritate, iudicii integritate peragant, exhibeantque semetipsos, ut Ministros Christi, & Dispensatores Mysteriorum Dei; Memores præterea sint, se locum tenere, ac vices obire Summi, atque æterni Sacerdotis, qui Sanctus, innocens, impollutus, per Spiritum Sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, ut emundaret conscientiam nostram ab operibus mortuis, ad serviendum Deo viventi: Sedulo igitur studeant, diligenterque caveant, ne querentibus, & pulsantibus eorum culpa Cælum claudatur; ne deperditæ Oves ad Ovile Dominicum redire properantes, eorum manibus ferarum dentibus dilaniandæ tradantur; ne prodigi Filii egentes, & saucii, ad cœlestem Patrem revertentes, nefaria eorum improbitate, gravioribus peccatorum vulneribus, dum adhuc in via sunt, confodiantur.

§. 7. Ut autem præsentem Literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiaque Generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari, sicque publicatas, & affixas, omnes, & singulos, quos ille concernunt, perinde arciare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimata fuissent: utque ipsarum præsen-

tium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Nofarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides, tam in iudicio, quam extrà illud, ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 8. Nulli ergo omnium hominum liceat paginam hanc Nostræ voluntatis, sanctionis, præcepti, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majori Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadragésimo primo, Calendis Junii, Pontificatus Nostri Anno I.

X. Sub-Datarius.

Pro D. Card. Passione

Cajetanus Amatus.

VISA DE CURIA.

N. Antonellus.

J. B. Eugenius.

Loco ✠ Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicat. die xvij. ejusdem Mensis, & Anni.

Monialibus in Portugallia, & Algarbiorum Monasteriis rigorosam Clausuram professis, & extrà illa degentibus, injungitur reditus ad Clausura, & egressus in posterum prohibetur.

Venerabilibus Fratribus, Antistitibus Regnorum Portugallia, & Algarbiorum.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUM Sacrarum Virginum, quæ se Christo intra claustra dicaverunt, & tam carne, quam mente se Deo voverunt, ut consumment opus suum magno premio destinatum, quo sublimior gloria est, eo major & cura esse debeat; inter præcipuas Apostolicæ nostræ sollicitudinis partes, illam non ultimam reputamus, ut, cæteris inter Apostolicam hanc Sanctam Sedem, & Portugallia, Algarbiorumque Regna jamdiu exortis dissidiis, benedicente Domino, compositis, salutarem quoque nostram, ad majorem Monialium in iisdem Regnis degentium progressum in viâ mandatorum Dei, & vocationis suæ semitâ faciendum, operam conferamus.

§. 1. Quoniam autem, sicut accepimus, quamplurima Moniales variarum Diocesium Regnorum huiusmodi, quæ Regularem in Monasteriis quorumcumque Ordinum rigorosæ, & perfectæ clausuræ emisissent Professionem, variis, & in speciem quæsitis coloribus, & simulationibus, ac præsertim præsentis curandarum infirmitatum causis, non solum è Monasteriis exeunt, nec ad breve tempus, nec ad Civitates, & Oppida, ubi cuiuslibet Monialis Monasterium reperitur, divertunt, verum etiam per integrum unius, ac plurium annorum spatium, & in locis à proprio uniuscujusque Monasterio longissimè distitis, moram ducunt: Eapropter fit, quamplurima inde scandala, & abusus incredibiles, ac Regularis perfectionis detrimenta, non sine gravi bonorum hominum offen-

sione,

ANNO
1741.

Sanctio.

Dat. die 1.
Jun. 1741.

XXI.

Exordium à
cura servan-
darum Vir-
ginum Deo
sacrarum.

Abusus inter
Moniales
Regnorum
Portugallia,
& Algarbia
invechi. quo-
ad exitum
extra Clau-
stra.

ANNO
1741.

fiore, oriantur: Conspiciuntur enim nonnullæ earumdem Monialium per Plateam incedere, ad publica Spectacula, & Theatra, Comædias, Tragedias, & Dramata, audiendi, spectandique causâ, convolare, & ad alia loca nullo pacto religioſis Virginibus convenientia pergere; His accedit, quod non religioſæ conſuetudinis, ſed, licentioſæ vitæ exemplo, iis, quibuscum in eorundem Domibus commorantur, ſint offenſioni, & ſcandalo.

§. 2. Hinc eſt, quod Nos, non quod, humilitatis noſtræ admodum conſcii, aliquid ad cenſuram licentiæ vindicemus, ſed quod, ad ſollicitudinem magis cauti, plus de Diaboli inſeſtatione timeamus, opportunitate hiſce malis remedium aſſerre, & quantum cum Domino poſſumus, debitæ earumdem Sacrarum Virginum cuſtodie, decori, atque honeſtati providere cupientes, motu proprio, & ex certâ ſcientiâ, & maturâ deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine vobis omnibus, & ſingulis, Venerabiles Fratres, injungimus, & mandamus, ut ſtatim ac ad Fraternalitatis Veſtras præſentes noſtræ in formâ Brevis literæ, aut earumdem tranſumpta, ſive exemplâ, etiam typis impreſſâ, & manu alicujus publici Notarii ſubſcripta, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munita pervenerint, illico noſtrum faciatis, & nuntietis omnibus, & ſingulis Monialibus Monafteriorum, ſive veſtrarum reſpectivè, ſive aliarum Diœceſum in uniufcujuſque veſtrum Diœceſi quacumque auctoritate, facultate, licentiâ, Indultis, ac privilegiis, ſive per hanc Sanctam Sedem, ſive per Congregationem Venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis Episcoporum, & Regularium propoſitam, ſive per Vos ipſos, aut Prædeceſſores veſtros Antiquitates, ſive per ordinarios Noſtros, & ejuſdem Sanctæ Sedis pro tempore Nuntios quomodolibet conceſſis, extra clauſtra ſuorum Monafteriorum quacumque etiam infirmitatis cauſâ commorantibus, in virtute ſanctæ obedientiæ præcipiatis, ut intra quindecim, aut viginti dies, & non ampliùs, ab earumdem præſentium noſtrarum literarum publicatione, & affixione, ad proprium Monafterium, in quo regularem Profeſſionem emiſerunt, redeant, ibique permaneant, aliter ipſo facto poenas à Sacris Canonibus contra violantes clauſtræ Monialium inſictas, præter alias veſtro arbitrio irrogandas, incurrere, & incurſiſſe ſciant, quibus ſane poenis, aliſiſque veſtro etiam arbitrio imponendis, obnoxios, & ipſo facto ſubjectos eſſe decernimus, & declaramus omnes, & ſingulos conſilium, auxilium, commodum, aliaque hujusmodi dantes, aut præſtantes, ne eadem præſentes ſuum fortiantur effectum.

§. 3. Caterum, Venerabiles Fratres, rogamus Vos, & in Domino hortamur, ut pro eximia pietate veſtrâ, religionis zelo, Eccleſiaſtica diſciplinæ amore, & æternâ Sacrarum Virginum ſalute Fraternalitibus Veſtris poſſimum credita, ſtatim hiſce noſtris acceptis, omnia, & ſingula in ipſis contenta debitæ executioni mandanda curetis, ſuper quibus veſtras conſcientias oneramus, ac ſignificamus diſtictam Supremo Divino Judici Jeſu Chriſto Cœleſti Sacrarum Virginum Sponſo reddendam eſſe rationem. Contendite igitur omni ope, conſilio, prudentiâ, & auctoritate veſtrâ, Sacerdotale Miniſterium veſtrum cumulâtè explere; Nos enim omnes opportunas, & neceſſarias ad ejuſmodi effectum facultates, etiam auxilium Brachii Sæcularis, quatenus opus fuerit, invocandi, Apoſtolica auctoritate earumdem præſentium tenore impertimur.

§. 4. Verum, ne impoſterum Indulta exeundi è Monafteriis, & extra Clauſtra permanen-

di, ob quancumque cauſam, tantâ facilitatè Monialibus in iuſdem Portugalliæ, Algarbiorumque Regnis concedantur, tum Fraternalitibus Veſtris, veſtriſque ſucceſſoribus; tum ordinariis ejuſdem Apoſtolicæ Sedis pro tempore iſtius Nuntiis, tum denique ipſi Congregationi Cardinalium Episcoporum, & Regularium, quancumque facultatem tribuendi, expediendique Indulta hujusmodi, quacumque auctoritate, poteſtate, privilegiis, & Indultis, quibus omnibus quoad hanc partem earumdem præſentium tenore derogamus, attributam, omninò inhibemus, & inhibitam eſſe volumus, & declaramus. Quibuscumque in contrarium facientibus non obſtantibus.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die primâ Junii anno milleſimo ſeptingentefimo quadreſimo primo, Pontificatus Noſtri Anno Primo.

D. Cardinalis Paſſioneus.

Mercimonia ſuper eleemoſynis Miſſarum vetantur, ſub poena Cenſurarum, quarum abſolutio Summo Pontifici reſervatur.

Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Primatibus, Metropolitanis, Archiepiscopis, & Episcopis univerſis, gratiam, & communionem Sedis Apoſtolicæ habentibus.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

QUANTA cura adhibenda ſit, ut Sacroſanctum Miſſæ Sacrificium non ſolum omni Religionis cultu, ac veneratione celebretur; verum etiam ut a tanti Sacrificii dignitate cujuſvis generis mercedis conditiones, paſſa, importuna atque illiberales eleemoſynarum exactiones potius, quam poſtulationes, aliaque hujusmodi, quæ a ſimoniaca labe, vel certe a turpi quaſtu longe abſunt, e medio tollantur, nemo eſt ex Catholica Fidei cultoribus, qui ignoret.

§. 1. Verum eoſque tandem progreſſa eſt, ſicut non ſine ingenti cordis noſtri mœrore undique accepimus, nonnullorum, ſive Eccleſiaſticorum, ſive Laicorum Virorum avaritia, quæ eſt idolorum ſervitus, ut eleemoſynas quidem ſeu ſtipendia propter Miſſarum celebrationem, juxta locorum conſuetudines, vel Diœceſanarum Synodorum Sanctiones, in ſubſidium alimentorum uniufcujuſque Sacerdotis dumtaxat, pro regionum opportunitatibus præſcripta, colligant; Miſſas vero celebrari curent alibi, ubi eleemoſyna, ſeu ſtipendia, vel conſuetudine, vel Synodali lege, pro ſingulis Miſſis attributa ſunt minoris pretii, quam illic, ubi accipiuntur, darentur.

§. 2. Id quam abſonum ſit, atque alienum ab ipſa, ſive expreſſâ, ſive tacita pie offerentium voluntate, omnes plane intelligunt. Nec aliter exiſtimandum eſt; in illa enim potius Miſſas eſſe celebrandas quiſque vult, ad quam, religionis, & pietatis ſtimulis ductus, eleemoſynas confert, aut in qua quiſpiam fortâſſe tumularus eſt, quam in alia Eccleſia ſibi proſus ignota. Quod ſanè, veluti mercaturis faciendis a turpis lucri cupiditate inductum, non ſolum ab avaritia ſuſpicionem, & vitio, verum etiam a furti crimine, unde reſtitutioni ſubjacet, haud immune, in cauſa eſt, ut bonorum quamplurimi, ad quorum notitiam mercatura hujusmodi venit, graviter offenſi, ab eleemoſynis ad celebrandas Miſſas amplius offerendis ſeſe abſtineant.

ANNO
1741.

gregationi Episcoporum, & Regularium facultate in poſterum indulgendi egreſſus è Monafteriis.

Dat. die 1. Junii, 1741.

XXII.

A Miſſa:um celebratio- ne quaelibet aviditatis ſpecies ar- cenſa.

Abuſus in hac materia introducti.

Quibus fru- ſtratur offerentium vo- luntas.

§. 3. Exe-

Præcipitur Ordinariis eorum prom- pta ad Clau- ſuram revoca- tio; ſub poenis con- tra violan- tes Clauſu- ram, ipſo facto incur- ren.

Adhortatio ad eodem pro præſentium execu- tione.

Cum facul- tatis op- portunis.

Sublata eiſ- dem, atque etiam Con-